

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

— *Οι επαγγελματικές ανισότητες γίνονται δλο-ένα* πὸ συνειδητὲς στὴν ἐργαζόμενη γυναίκα. Αὐτὸ μᾶς δείχνει ἡ ἀναφορὰ τῶν τηλεφωνητριῶν ποὺ ὑπεβλήθη στὴν Ἐθνοσυνέλευση. Αὐτὸ μᾶς δείχνει ἡ δυσφορία τῶν διδακτορισσῶν τῆς νομικῆς ποὺ μαθαίνομε πὼς μὲ ἀγωνία παρακολουθοῦν τὴν ἐξέλιξη τοῦ νομοσχεδίου περὶ δικηγόρων γιὰ νὰ ἴδουν ἂν θὰ τοὺς δοθεῖ στὸ τέλος ἡ ἄδεια νὰ ἐξασκοῦν τὸ ἐπάγγελμά τους. Αὐτὸ μᾶς δείχνει ἀκόμα ὁ βοιτῆς πόνος τῶν δημοδιδασκαλισσῶν ποὺ μετεκπαιδεύτηκαν μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ πύρουν μιὰν ἀνώτερη θέση. Ἄς τὸ νιώσουν λοιπὸν ὅλες αἱ γυναῖκες ποὺ ἐργάζονται. Ὁ ἀνταγωνισμὸς στὴν ἐργασία ἀρχίζει νὰ γίνεται ἀγριος, κι ἡ γυναίκα μὴν ἔχοντας πολιτικὰ δικαιώματα εἶναι ἄνιση στὴν πάλη. Ἄς καταλάβουν πὼς τὸ μόνο ὄτιλο γιὰ νὰ καλυτερέψουν τὴ θέση τους εἶναι ἡ ψήφος. Ἄς ἀγωνιστοῦν λοιπὸν γι αὐτὴ καὶ μόνο γι αὐτὴ. Τάλλα θὰκολουθήσουν μόνα τους.

* *

— *Ἐνας ἀδερφὸς σκότωσε τὴν ἀδερφή του* γιὰ λόγους τιμῆς στὴ Λευκάδα. Στὸν Πειραιᾶ σημειώθηκαν ἀρκετὰ κρούσματα ἀδερφοκτονιῶν. Ἔτσι ἀντιλαμβάνεται ἀκόμα ὁ τόπος μας τὸ θεσμὸ τῆς οἰκογένειας. Οἱ γυναῖκες ἐξαρτήματα τῶν ἀντρῶν ποὺ ἔχουν δικαίωμα ζωῆς καὶ θανάτου ἐπάνω τους. Ἡ συμπεριφορὰ τῆς ἀδερφῆς ὑποτίθεται πὼς προσβάλλει τὴν ὑπόληψη τοῦ ἀδερφοῦ, κι αὐτὸς φροντίζει νὰ ξεπλύνει τὴν ἀτιμία του μὲ τὸ αἷμα της. Ὅταν ὅμως ὁ ἀδερφὸς αὐτὸς κλέβει, ἀτιμάζει, πλαστογραφεῖ, ἡ ἀδερφή δὲν ἔχει νὰ πεῖ τίποτε. Δικαίωμά του. Ἄς λογαριαστέ μὲ τὸ νόμο. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐλληνικὴ οἰκογένεια γιὰ τὴν ὁποία κόπτονται τὰ διάφορα «ἐθνικὰ συνέδρια». Αὐτὴ τὴ δολοφονικὴ ἀντίληψη τῆς ἐλληνικῆς οἰκογένειας ζητοῦμε ἐμεῖς οἱ γυναῖκες νὰ καταπολεμήσομε, καὶ νὰ βάλομε στὴ θέση της μιὰν ἄλλη, δίκαιη, ἀνθρωπινή, ποὺ ἀναγνωρίζει πὼς τὴ στιγμή ποὺ ὑπάρχουν δικαστήρια, δὲν ἔχει κανένας τὸ δικαίωμα ναὐτοδικεῖ, καὶ πὼς ἡ ἠθικὴ ἐνὸς μέλους τῆς οἰκογένειας δὲν μπορεῖ μὲ κανένα τρόπο νὰ βροαίνει τὴν ὑπόληψη τῶν ἄλλων.

* *

— *Τὸ «Ἐθνος» ζητεῖ νὰ μᾶς συγκινήσει* γιὰ τὴν τύχη τῶν φτωχῶν κοριτσιῶν ποὺ πέφτουν διαρκῶς θύματα τῶν φαύλων ποὺ ἔτσι γιὰ νὰ κάνουν τὸ κέφι τους καὶ νὰ γλεντήσουν, τὰ ἐξευτελίζουν καὶ τὰ

τσαλαπατοῦν. Κι ἐμεῖς—ἂ; τὸ μάθουν ἐπὶ τέλους—
γι αὐτὸ ἀγωνιζόμαστε, γι αὐτὸ ὠργανωθήκαμε, γιὰ
νὰ μπορέσουμε νὰπαλλάξομε τὴ γυναῖκα ἀπὸ τὴν αἰώνια
ταπείνωσή της ἀπὸ τὸν ἄντρα, τὸν κυρίαρχο κι ἀφέντη,
τὸν κουτσαβάκη μὲ τὸ στριμμένο μουστάκι, ποῦ, γιὰτι
ἔτσι τὸ θέλει, ρίχνεται στὴ φτωγὴ μοδιστροῦλα, κι ἂν
τολμήσῃ νὰ τοῦ ἀντισταθεῖ τὴ βρίζει μὲ τὰ χειρότερα
βρωμόλογα. Μὰ πιστεύετε πὼς τὴν ψῆφο τὴν θέλομε
γιὰ νὰ τὴν καμαρώνομε, ἢ γιὰ νὰ τὴ βάλομε ἀγκράφα
στὸ καπέλλο μας; Τὴ θέλομε γιὰ νὰ σᾶς κάνομε νὰ
μᾶς προσέξετε ὅταν σᾶς λέμε πὼς δὲν εἶναι μονάχα ἡ
γυναῖκα ποῦ μπορεῖ νὰ γαρακτηρισθεῖ ὡς **ἄσεμνη**.
Τόσον καιρὸ τώρα τὸ ἐπαναλαμβάνομε καὶ δὲ σᾶς
κάνει καμιὰν ἐντύπωση. Τώρα εὐτυχῶς ἀρχίζετε καὶ
τὸ βλέπετε μόνοι σας. Πάλι καλά.

* *

—**Εἶναι ξεχωριστὰ ἐσχάριστο** ποῦ οἱ γυναῖκες
τῆς ἐπαρχίας ἄρχισαν νὰ καταλαβαίνουν τὴ σημασία
τοῦ κινήματός μας. Αὐτὸ δείχνουν τὰ ψηφίσματα ποῦ
λάβομε, αὐτὸ καὶ ἡ ἀνταπόκριση ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη
γιὰ τὶς δυὸ διαλέξεις ποῦ ἔγιναν ἐκεῖ. Ἔτσι μποροῦμε νὰ
πιστεύομε πιά στὴν ἀσφαλῆ ἐπιτυχία τοῦ ἀγώνα μας.